

En ten slotte wil ik hier Mien Loevendie noemen; misschien juist omdat er van haar dansen een geheel andere bekoring uitging. Hoewel leerlinge van Florrie Rodrigo, die zelf een uitgesproken typeering aan haar dansen weet te geven, wat wij ook bij haar volgelingen zeer sterk kunnen bemerken, heeft Mien Loevendie iets eigens weten te behouden — en ik hoop dat zij dit zal blijven behouden — dat haar voor mij onderscheidde van andere danseressen.

Zij heeft een natuurlijke gratie van bewegingen, een, ik zou haast zeggen aangeboren gevoel voor lijn en stand.

Bij haar echter is, in tegenstelling met Meina Stratingh en Corrie Hartong, de dans — hoewel zij goed geschoold is — meer een lust, dan een ernstige taak.

Zij danst met een overvloeiende levensvreugde en temperament, omdat dit waarschijnlijk meer in haar aard ligt dan de uitbeelding eener gedachte.

Het wil mij toeschijnen dat wij van haar dan ook gansch andere dingen kunnen verwachten dan van de beide anderen, omdat haar talent meer heenwijst naar spontaniteit. Zij is meer de danseres par droit de naissance, die door studie haar techniek zal volmaken, maar die haar aangeboren natuurlijkheid zou inboeten wanneer zij in een geestelijke sfeer haar richting ging zoeken.

Dat wij uit de groote schare die zich geroepen voelden, slechts enkelen noemden, sluit niet in dat er geen meerderen waren wier prestaties iets deden verwachten, maar wel omdat wij in dit drietal onder de jongeren een aanwinst zagen voor de Nieuwe danskunst in Nederland.

R. W. P. Jr.

## GROCK, DE SUPER-CLOWN

Carré, het oude paardenspel-amphitheater van de hoofdstad, heeft men sedert veel jaren tot een schouwburg verbouwd voor tooneelkunst en variété. Met de behoefte aan kermissen is in de moderne samenleving de behoefte aan circussen verdwenen; het is het verdwijnen van een ganschen tijd en zijn bekoring.

Ik moest daaraan denken, toen ik in ditzelfde Carré den zoo genoemden super-clown Grock zag optreden.

Grock is n.l. een clown, die nog niet doet vergeten, dat de clownerie bij kermis hoort en in 't circus tot haar groote verfijning gegroeid is. Het is waar, hij heeft niet in zijn stem de ratelende zweepslag van den circus-August, waardoor b.v. de Fratellini's buiten de arena geheel misplaatst zijn, hij is fijner dan zij, zachter en smeuijger, hij is — hoewel zijn echte naam Zwitsersch of Elzassisch klinkt — een soort Engelschman in zijn